

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/140/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011721
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3115011721.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného Q. R. na hlavnom pojednávaní konanom 15. októbra 2019 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Q. R., narodený X. augusta XXXX v Q., bytom ul. N. bratří XXXX, M. L. nad L., N.a,
je vinný , že

dňa 17.06.2010 si v čase približne o 10:00 hod. na ubytovni v obci W. P. požičal osobné motorové vozidlo zn. BMW 325 TDS 3C, EČV: BA-XXXCO, rok výroby: 1997 od poškodeného svojho syna C. R., nar. XX.XX.XXXX, ktoré mal podľa vzájomnej dohody použiť na cestu do mesta Dubnica nad Váhom a ešte v ten istý deň poškodenému vrátiť, čo doposiaľ neurobil, vozidlo do dnešného dňa nevrátil a zdržuje sa na neznámom mieste, čím poškodenému C. R., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu podľa odborného vyjadrenia 3.200,- €,

teda

neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo väčšej hodnoty, ktoré mu bolo zverené,

čím spáchal

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek I, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona a za použitia § 38 odsek 4, odsek 8 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásad uvedených v § 41 odsek I Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody s probačným dohľadom 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27.08.2016, sp. zn. 5T 150/2016, právoplatného 17.09.2016, ktorým bol obvinenému za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom a bola určená skúšobná doba 2 (dva) roky ako aj uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné, ako aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XXXX/XX, U. Q., Q. škodu v sume 3.200,- €, pričom podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodeného so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na Okresný súd Trenčín 26.10.2015 na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydal 22.04.2016 trestný rozkaz 4T 140/2015, ktorým obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody 18 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil a určil skúšobnú dobu 36 mesiacov a zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu 3 roky. Došlo tiež k zrušeniu výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok 2T/183/2011 z 16.09.2011, v ktorom bol obvinenému za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený a bola určená skúšobná doba 18 mesiacov a zároveň uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu 3 roky, a súčasne zrušeniu všetkých rozhodnutí obsahovo na tento výrok nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Rozhodol súd tiež o uplatnenom nároku na náhradu škody a to totožne, ako vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný proti v konaní vydanému trestnému rozkazu podľa § 355 ods. 1 Tr. por. 14.06.2016 podal odpor s odôvodnením, že nesúhlasí s vyslovením viny a uloženým trestom. Priznal, že motorové vozidlo si od poškodeného požičal, ale nie je pravdou, že ho poškodenému mal vrátiť ešte v ten deň, kedy k požičaniu došlo. Medzi ním a poškodeným totiž neexistovala žiadna konkrétna dohoda o čase, kedy malo byť vozidlo vrátené. K jeho vráteniu malo dôjsť až na vyzvanie poškodeného, k čomu však nedošlo, a preto vozidlo používal aj naďalej. Po určitom čase sa vozidlo stalo nepojazdným, na čo ho obžalovaný odstavil a nechal bez dozoru. Nejedná sa podľa neho o prípad, na ktorý by v súlade so zásadou ultima ratio bolo potrebné aplikovať prostriedky trestného práva a poškodený celú situáciu mohol riešiť v civilnom konaní, domáhať sa náhrady škody, ktorú je ochotný uhradiť.

Postupujúc podľa § 355 ods. 3 Tr. por. súd vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na 25.06.2019. Na toto hlavné pojednávanie sa obžalovaný nedostavil, doručenie predvolania na pojednávanie mal riadne a včas vykázané, svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 18.07.2019. Hlavné pojednávanie však následne súd odročil na 05.09.2019, keďže obžalovaný nemal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie.

05.09.2019 a 15.10.2019 súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, keďže boli splnené podmienky takého postupu podľa § 252 ods. 2 Tr. por.. Súd totiž dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní a zároveň obžaloba bola obžalovanému riadne doručená obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a tiež na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený a boli zachované všetky práva obžalovaného podľa § 252 ods. 2 písm. b) Tr. por..

K splneniu podmienok v zmysle § 252 ods. 2 Tr. por. súd poukazuje, že podľa spisového materiálu obžalovaný obžalobu osobne prevzal 27.05.2016. Pokiaľ ide o riadne a včasné predvolanie obžalovaného na hlavné pojednávanie i poučenie obžalovaného o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, k tomu súd dáva do pozornosti, že predvolanie na hlavné

pojednávaniu vytyčené na 05.09.2019 (ktorého súčasťou bolo i poučenie o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného) obžalovaný najskôr 01.07.2019 odoprel prevziať a toto sa 19.07.2019 vrátilo súdu (č.l. 126). Platí teda fikcia jeho doručenia podľa § 67 ods. 2 Tr. por. dňom 01.07.2019. Predvolanie na hlavné pojednávanie vytyčené na 15.10.2019 (ktorého súčasťou bolo i poučenie o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného) si obžalovaný v odbernej lehote nevyzdvihol a toto sa 02.10.2019 vrátilo súdu (153). Platí teda fikcia jeho doručenia podľa § 66 ods. 3 Tr. por. dňom 01.10.2019. Obžalovaný navyše bol už v priebehu prípravného konania poučený o spôsoboch a následkoch doručovania (č.l. 29 a 30). Preto súd aplikujúc 252 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 Tr. por. vždy rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním zápisnice o výpovedi obžalovaného z 07.04.2015 (postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por.; č.l. 19-24), výsluchom poškodeného C. a čítaním listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich, konkrétne odborného vyjadrenia (č.l. 39), údajov o motorovom vozidle (č.l. 48), hodnotenia väzenskej služby (č.l. 50 a 51), odpisu z registra trestov obžalovaného (č.l. 137), správy a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II (č.l. 151 a 152) a podstatnej časti pripojeného spisu Okresného súdu Pezinok 2T 183/2011.

Obžalovaný podľa čítanej zápisnice o jeho výsluchu pred orgánmi činnými v trestnom konaní zo 07.04.2015 po zákonom poučení k veci uviedol, že si vozidlo podľa skutkovej vety obžaloby (vtedy uznesenia o vznesení obvinenia) od poškodeného - jeho syna naozaj požičal, a to v obci Dolná Súča. Bolo to asi 26.09.2010. Vozidlo používal približne mesiac a pol, potom sa vozidlo pokazilo niekde za obcou Velim, kde ho zanechal. Pri zanechaní vozidla za obcou Velim nikto ďalší prítomný nebol. Vozidlo používal on a nikto iný. Asi po štyroch dňoch sa vrátil na miesto, kde sa už pokazené vozidlo nachádzalo, tj. za obcou Velim, kde našiel toto vozidlo rozkradnuté. Aj tam bol len on a nikto iný. Vozidlo následne ohliadol a zistil, že z motora boli vymontované nejaké súčiastky, rozbité sklo, bolo bez značiek a pod.. Keď ho videl v takom stave, odišiel preč a vozidlo tam nechal. Asi po troch alebo štyroch dňoch sa vrátil naspäť a vozidlo bolo preč, čo sa s ním stalo, to nevedel. Preto vozidlo nemohol vrátiť synovi. So synom sa moc nestýka a nehovorí s ním, teda mu o tom nehovoril. Nepovedal to ani nikomu inému. Svojho konania veľmi ľutoval a po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa bude snažiť synovi škodu uhradiť. Pokiaľ sa mal vyjadriť, či a z akého dôvodu si od svojho syna vozidlo požičal uviedol, potvrdil jeho vypožičanie, avšak dôvod si vzhľadom na odstup času už nepamätal. Pokiaľ bol dopytovaný, prečo v deň vypožičania vozidlo nevrátil synovi uviedol, že toto bolo vykradnuté a potom úplne zmizlo. S vozidlom v daný deň išiel najskôr do Bratislavy a potom do Čiech. Používal ho asi mesiac a pol, jazdil s ním v Kolíne a okolí, nijak inak s ním nenakladal. Nevedel ani to, či vo vozidle boli osobné veci jeho syna, ak áno, zastali tam a potom bolo vozidlo vykradnuté. Na otázku, či si vozidlo vypožičal so súhlasom syna uviedol, že áno, syn mu sám odovzdal kľúče a doklady od neho.

Svedok C. R., syn obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal v podstate zhodne s prípravným konaní. Uviedol, že 17.06.2010 v čase cca o 10:00 hod. odišiel obžalovaný z ubytovne v obci Horná Súča, kde spoločne s ocom bývali a tam pracovali, na jeho vozidle BMW 325, tmavomodrej farby, EČV: BA-XXXCO a odvtedy nikomu nepodal o sebe žiadnu správu ani mu jeho vozidlo nevrátil. Vozidlo si obžalovaný od neho požičal s tým, že ide do obchodu do mesta Dubnica nad Váhom a okamžite sa vráti. Preto mu svedok vozidlo požičal s tým, že mu ho obžalovaný v ten istý deň po príchode z obchodu vráti. Obžalovaný však ušiel aj s vozidlom na neznáme miesto a odvtedy sa svedkovi neozval. Vo vozidle mal svedok v čase úteku obžalovaného aj oblečenie v hodnote cca 200,- €, doklady od vozidla, občiansky preukaz platný k dátumu požičania vozidla a dokumentáciu ku stavbám živnostníka na jeho meno. Keďže sa spoločne s jeho matkou domnievali, že obžalovaný odišiel len dočasne a vráti sa, jeho nezvestnosť nahlásili až 17.09.2010 na OO PZ v Trenčíne, v obvode ktorého svedok v tom čase pracoval. Následne bol obžalovaný vypátraný na jemu neznámom mieste v Českej republike, kde presne, to ale svedkovi nik nepovedal, nakoľko si to obžalovaný neželal, policajti mu len povedali, že bol stotožnený živý a zdravý.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného spoločnosťou NEDIELKA plus s.r.o. 18.02.2012 vyplynulo, že vozidlo BMW 325 TDS 3C, EČV: BA-XXXCO, rok výroby: 1997 malo ku dňu 17.06.2010 hodnotu 3.200,- €.

Z hodnotenia väzenskej služby nevyplývali negatívne poznatky o obžalovanom počas výkonu trestu odňatia slobody vo väzniciach Hradec Králové a Odolov.

Z odpisu z registra trestov GP SR z 05.09.2019 vyplynulo, že obžalovaný bol k danému dňu celkom dvanásťkrát trestne stíhaný, a to za rôznorodú trestnú činnosť. Vo vzťahu k jeho prvým piatim odsúdeniam (OS Bratislava III pod 1T 68/87 za nešpecifikovaný prečin, OS Bratislava III pod 16T 37/1995 za krádež, OS Bratislava I pod 4T 72/1995 za krádež, OS Bratislava II pod 3T 84/1995 za krádež a OS Bratislava I pod 1T 41/2003 za ublíženie na zdraví) sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Potom vyplýva (šieste) odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok 2T 183/2011 z 16.09.2011 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba 18 mesiacov do 06.01.2015 a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá 3 roky. Odsúdenia siedme až jedenáste sú cudzozemské (Obvodní soud Praha 4 pod 33T 133/2012, Okresní soud Nymburk pod 4T 117/2013, Okresní soud Kolín pod 1T 143/2013 a Okresní soud Kutná Hora pod 2T 26/2014 a 14T 86/2014), a to vždy pre majetkovú trestnú činnosť - krádeže. Posledne vyplýva odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II 5T 150/2016 z 27.08.2016, právoplatným 17.09.2016, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 1 rok, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba 2 roky do 18.09.2018 a povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II 5T 150/2016 z 27.08.2016 vyplýva, že došlo k odsúdeniu obžalovaného tak, ako súd uviedol v odseku vyššie, pričom je zrejмый dátum právoplatnosti 17.09.2016, z čoho vyplýva, že trestný rozkaz bol obžalovanému oznámený medzi dátumom jeho vydania a jeho právoplatnosti. Podľa správy Okresného súdu Bratislava II z 26.09.2019 vyplýva, že spis 5T 150/2016 nemohol byť tunajšiemu súdu zapožičaný, keďže v konaní je na obžalovaného vydaný príkaz na zatknutie, obžalovaný sa nedostavuje na verejné zasadnutia, kde sa má rozhodnúť o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Pezinok 2T 183/2011 vyplýva, že došlo k odsúdeniu obžalovaného tak, ako súd uviedol vyššie, pričom skúšobná doba mu uplynula 06.01.2015. Ďalej vyplýva, že v lehote podľa § 50 ods. 5, ods. 6 Tr. zák. súd nerozhodol o tom, či sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil a tak platí, že došlo k osvedčeniu sa obžalovaného zo zákona podľa cit. zák. ust. najneskôr dňom 06.01.2017. Ďalej vyplýva, že uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá obžalovaný vykonal 06.01.2018.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. I, ods. 2 písm. c) Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o objekt, predmet útoku a subjekt skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 Tr. zák., súd len stručne uvádza, že objektom tohto trestného činu ochrana vlastníctva vecí - motorového vozidla, pokiaľ ide o oprávnenie ho užívať a mať ho v držbe. Ide o tzv. spreneveru úžitku formou prechodného používania zvereného cudzieho motorového vozidla. Predmetom útoku je teda zverené vozidlo. Subjekt (páchateľ) je pritom vymedzený špeciálne, a teda páchatelom tohto trestného činu môže byť osoba, ktorá jednak spĺňa predpoklady trestnej zodpovednosti (§ 22 a 23 Tr. zák.) a jednak jej bolo cudzie motorové vozidlo zverené. Preto páchatelom tohto trestného činu je aj osoba, ktorej vlastník motorového vozidla zveril vozidlo na určitý cieľ a ktorá neoprávnené odovzdá toto vozidlo ďalšej osobe, aby ho prechodne používala (porovnaj R 36/1978).

Pokiaľ ide o naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto prečinu, teda o neoprávnené prechodné používanie cudzieho zvereného motorového vozidla, ide teda o tzv. spreneveru úžitku, i toto bolo v konaní vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností dokázané.

V súvislosti s naplnením objektívnej stránky súd prvotne poukazuje, že výsluchom svedka C. R. i oboznámením údajov o motorovom vozidle bolo dokázané, že ku dňu 17.06.2010 bol C. R. vlastníkom osobného motorového vozidla BMW 325 TDS 3C, EČV: BA-XXXCO, rok výroby: 1997. Jeho výsluchom i výsluchom samotného obžalovaného bolo ďalej dokázané, že toto osobné motorové vozidlo zveril svedok obžalovanému.

Z hľadiska naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla sa vyžaduje dokázanie neoprávnenosti užívania zvereného motorového vozidla. Vzhľadom na obranu prezentovanú obžalovaným (výpoveď a odpor proti trestnému rozkazu) možno skonštatovať, že bol spor o tom, či užívanie zvereného motorového vozidla svedka C. R. obžalovaným bolo užívaním neoprávneným. V tomto smere boli na hlavnom pojednávaní vykonané v zásade dve skupiny dôkazov, keď svedok C. R. uviedol, že motorové vozidlo zveril obžalovanému výlučne za účelom jeho použitia na nákup v Dubnici nad Váhom s tým, že motorové vozidlo mu následne bude vrátené, zatiaľ čo obžalovaný uviedol, že motorové vozidlo mu svedok C. R. zveril s tým, že si nedohodli čas jeho vrátenia, resp. si dohodli jeho vrátenie na výzvu. Tieto výpovede súd zhodnotil v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. (podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne), pričom dospel k záveru, že výpoveď obžalovaného v tejto časti vyznieva nedôveryhodne, s cieľom vyhnúť sa uloženiu trestu.

Je najskôr potrebné dať do pozornosti, že svedok C. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal pod prísahou a po poučení o následkoch krivej výpovede, pričom neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali jeho dôveryhodnosť, resp. potvrdzovali, že ním uvádzané skutočnosti nie sú pravdivé. V nadväznosti na toto konštatovanie potom vyznieva nedôveryhodne tvrdenie obžalovaného, že mu motorové vozidlo bolo svedkom zapožičané bez akýchkoľvek obmedzení, čo výslovne svedok C. R. poprel. Ak by totiž tento svedok mal vedomosť o tom, že obžalovaný si prvotne vozidlo požičal na cestu do Bratislavy, musel by si to svedok pamätať.

Výpoveď obžalovaného v tejto časti vyznieva nedôveryhodne tiež preto, lebo obžalovaný síce tvrdil, že motorové vozidlo svedka C. R. sa pokazilo, a preto ho odstaviť za obcou Velim, kde bolo postupne rozkradnuté, zároveň však uviedol, že pri pokazení vozidla a ani pri tom, ako sa dvakrát na toto miesto vrátil, nebol prítomný nikto iný, ako on, nemal teda o tom žiadne dôkazy. Toto samo osebe je síce možné, avšak v súlade s bežnou ľudskou opatnosťou nepravdepodobné. Ak si totiž požičiam motorové vozidlo, ktoré mám povinnosť vrátiť, pričom toto motorové vozidlo sa stane nepojazdným a je rozkradnuté, je žiaduce situáciu zadokumentovať a vypožičiavateľovi tieto skutočnosti oznámiť (k čomu nedošlo) a prípadne aj dokázať. Rovnako súd upriamuje pozornosť na to, že toto tvrdenie obžalovaného je nelogické i preto, že hoc mal vedomosť o tom, že požičané motorové vozidlo sa pokazilo a bolo rozkradnuté, obžalovaný neoznámil jeho rozkradnutie ani svedkovi ani príslušným orgánom. I samotné tvrdené zanechanie vozidla väčšej hodnoty na mieste jeho pokazenia je nelogické, keď nie je zrejmé, prečo nebola k motorovému vozidlu volaná odťahová služba a ani ako obžalovaný pokračoval vo svojej ceste.

Vo vzťahu k osobitnému kvalifikačnému pojmu podľa § 217 ods. 2 písm. c) Tr. zák., teda, že sa musí jednať o zverenú motorové vozidlo väčšej hodnoty, toto bolo dokázané čítaným odborným vyjadrením na cenu motorového vozidla svedka C. R. ku dňu spáchania stíhaného skutku, ktorá bola 3.200,- €.

Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného prečinu, súd dáva do pozornosti, že sa vyžaduje úmyselné konanie, ktoré musí zahŕňať prechodné používanie zvereného motorového vozidla, vrátane zámeru vrátiť vozidlo jeho majiteľovi, resp. aspoň umožniť, aby bolo jeho dispozičné právo obnovené. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal minimálne vo forme nepriameho úmyslu, keď nepochybne vedel, že tým, že vozidlo bude používať po dni 17.06.2010 a použije ho na iný účel, ako na svedkovi C. R. deklarovajúcu cestu za účelom nákupu v Dubnici nad Váhom, prekročí čas a účel, na ktorý mu vozidlo bolo zverené. Keďže tak následne konal, musel s týmto následkom byť minimálne uzrozumený. Dokázané z časti výpovede obžalovaného, ktorú súd nevyhodnotil ako nedôveryhodnú, bolo tiež to, že obžalovaný mal v úmysle vozidlo svedkovi C. R. vrátiť, a teda možno konštatovať, že i subjektívna stránka skutkovej podstaty stíhaného prečinu bola naplnená.

Prihliadnuc na závery vyššie uvádzané bol obžalovaný súdom uznaný za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku rozsudku, ktorým obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd vychádzal z predpokladov podľa § 34 Tr. zák., pričom poukazuje najmä na to, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák.,

kde trestná sadzba podľa § 217 ods. 2 Tr. zák. je 6 mesiacov až 3 roky, teda 6 až 36 mesiacov. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. nebola u obžalovaného zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, ale bola u neho zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už v minulosti bol odsúdený za trestný čin; pri skúmaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo preto potrebné vychádzať z pomeru 0:1 v prospech priťažujúcich okolností a aplikujúc § 38 ods. 4 a § 38 ods. 8 Tr. zák. upraviť trestnú sadzbu uvedenú vyššie zvýšením jej dolnej hranice o jednu tretinu, teda vychádzať z trestnej sadzby 16 až 36 mesiacov. Obžalovaný spáchal stíhaný skutok 17.06.2010. S poukazom na odsúdenia obžalovaného tak, ako sú uvedené v piatom odseku na štvrtej strane vyššie, musel byť obžalovanému ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.. Tento prichádzal najskôr do úvahy k jeho odsúdeniu Okresným súdom Pezinok pod 2T 183/2011, keďže stíhaný skutok bol spáchaný skôr, ako nadobudol právoplatnosť (a teda aj bol vyhlásený) trestný rozkaz 2T 183/2011 z 16.09.2011 (právoplatný 05.07.2013). Z oboznámeného spisu Okresného súdu Pezinok 2T 183/2011 však vyplynulo, že v lehote podľa § 50 ods. 5, ods. 6 Tr. zák. súd nerozhodol o tom, či sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia osvedčil a tak platí, že došlo k osvedčeniu sa obžalovaného zo zákona podľa cit. zák. ust. najneskôr dňom 06.01.2017. Ďalej vyplýva, že uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá obžalovaný vykonal 06.01.2018. S poukazom na § 42 ods. 3 Tr. zák. preto nebolo možné obžalovanému ukladať súhrnný trest vo vzťahu k tomuto jeho odsúdeniu. Nasledujúce odsúdenia obžalovaného boli odsúdeniami vydanými súdmi iného členského štátu Európskej únie, a keďže vo vzťahu k týmto rozhodnutiam nevyplýva ich uznanie, opäť s poukazom na § 42 ods. 3 Tr. zák. neprichádzalo do úvahy ukladať súhrnný trest vo vzťahu ku nim. Súhrnný trest teda súd ukladal vo vzťahu k posledne evidovanému odsúdeniu obžalovaného (Okresným súdom Bratislava II pod 5T 150/2016), keďže stíhaný skutok bol nepochybne spáchaný skôr, ako bol oznámený (doručený) trestný rozkaz 5T 150/2016 z 27.08.2016. Zároveň súd poukazuje, že s odkazom na § 42 ods. 2 Tr. zák. nemohol byť ukladaný súhrnný trest miernejší, ako trest uložený Okresným súdom Bratislava II v konaní 5T 150/2016.

S odkazom na vyššie uvádzané skutočnosti súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na hornej hranici trestnej sadzby 36 mesiacov, ktorý považuje na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za postačujúci. Pri uložení trestu na hornej hranici trestnej sadzby sa súd spravoval aj tým, že v minulosti ukladané tresty odňatia slobody v kratšom trvaní nevedli k náprave obžalovaného, ktorý sa napriek ich uloženiu i ďalej dopúšťal trestnej činnosti. Podľa § 51 ods. 1 za splnenia podmienok podľa § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>> písm. a) Tr. zák. súd (obdobne ako i Okresný súd Pezinok) obžalovanému výkon tohto trestu odňatia slobody podmienene odložil, obžalovanému zároveň uložil probačný dohľad a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody 36 mesiacov. Pre posilnenie účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) súd aplikujúc § 51 ods. 2 Tr. zák. s odkazom na § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť v určenej skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné, keďže ďalším výrokom aplikujúc § 42 ods. 2 Tr. zák. došlo k zrušeniu výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II 5T 150/2016 z 27.08.2016 i všetkých rozhodnutí obsahovo na tento výrok nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Aplikujúc § 287 ods. 1 a 288 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému zároveň jednak uložil nahradiť poškodenému škodu, ktorá mu stíhaným skutkom bola spôsobená a ktorej výška bola v konaní oboznámeným odborným vyjadrením dokázaná a jednak vo zvyšku poškodeného odkázal na civilný proces.

neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo väčšej hodnoty, ktoré mu bolo zverené,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.